

Ο σωστά αγωνιζόμενος χριστιανός.

Γερόντισσα Φιλοθέη.

Χριστιανός χωρίς χάρη δεν νοείται. Και δυστυχώς, στο σύνολό μας είμαστε άχαροι οι λεγόμενοι χριστιανοί· πώς είναι το καντήλι που έχει μέσα του την καντηλήθρα, έχει το φυτιλάκι, έχει το λάδι, είναι έτοιμο, αλλά αν δεν το ανάψεις, δεν μπορεί να φωτίσει. Αυτή η φωτιά είναι το Άγιο Πνεύμα, είναι η χάρη του Θεού.

Αληθινός άνθρωπος και χριστιανός είναι αυτός που ζει ως βαπτισμένος. Είναι αυτός που έδωσε υποσχέσεις στο βάπτισμα ότι απαρνήθηκε τον διάβολο και δέχθηκε μέσα του τον Χριστό και τις τηρεί αυτές τις υποσχέσεις σε όλη του τη ζωή. Αυτός είναι ο αληθινός χριστιανός: αυτός που προσπαθεί να τις τηρεί.

Να αρχίσουμε πρακτικά να εφαρμόζουμε το θέλημα του Θεού, για να έχει και νόημα η ζωή μας και να αρχίσουμε να χαιρόμαστε. Είναι κρίμα! Αντί να είμαστε χριστιανοί μίζεροι, χριστιανοί ταλαίπωροι, να αρχίσουμε να χαιρόμαστε.

Έχουμε εντοπίσει τον Χριστιανισμό στην ελπίδα να λυθούν τα θέματά μας, να λυτρωθούμε από τα βάσανά μας. Αν είναι ποτέ δυνατόν αυτή η σχέση με τον Θεό να είναι ειλικρινής! Είναι αυτή η πονηριά που μπαίνει μέσα. Και, εφόσον παθαίνουμε, ξαναπαθαίνουμε και καμιά βελτίωση δεν βρίσκουμε μέσα μας, καμιά ευτυχία δεν μας αγγίζει, πώς δεν προβλη-

ματιζόμαστε; Πώς δεν ανησυχούμε, πώς δεν έχουμε την καλή ανησυχία; Να διερωτηθούμε δηλαδή και να πούμε: «Κάτι δεν πάει καλά μέσα μας, κάτι πρέπει να κάνουμε, κάπου αλλού πρέπει να προσανατολιστούμε».

Το βασικό χαρακτηριστικό του χριστιανού, του αγωνιζόμενου σωστά χριστιανού, είναι η βεβαιωμένη ελπίδα. Ενώ δηλαδή από τη μια μεριά αισθάνεται πάρα πολύ αχρείος, από την άλλη πλευρά είναι πολύ βέβαιος ότι ο Θεός θα τον σώσει, διότι η σωτηρία είναι Θεού δώρο.

Χαρακτηριστικό του χριστιανού είναι και η ειρήνη. Άμα δεν έχει κανείς ειρήνη, τίποτε δεν μπορεί να κάνει μέσα του η χάρη του Θεού. Τι νόημα θα έχει να είσαι χριστιανός βαπτισμένος και να ζεις μέσα στην κόλαση συνέχεια, μέσα στο άγχος, στην αγανάκτηση, στην πικρία; Ο ένας σε πίκρανε, ο άλλος σε κορόιδεψε, ο άλλος δεν σου συμπεριφέρθηκε σωστά. Και λέει κανείς: «Τι έγινε τώρα; Πέρασε η μέρα και τι αποτέλεσμα είχε; Πού κατέληξε; Πού είναι η ειρήνη, πού είναι η αγάπη, πού είναι η υπομονή, πού είναι η μακροθυμία, πού είναι όλα αυτά τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος;» Τότε καταλαβαίνει κανείς ότι είναι χωρίς Χριστό, χωρίς χάρη Θεού. Και βάζει καινούργια αρχή.

Αν ο άνθρωπος, όπως και αν έρθουν τα πράγματα, ό,τι και αν του συμβεί στη ζωή, χάνει την ειρήνη του, χάνει την ελπίδα από μέσα του στην αγάπη του Θεού, δεν είναι σε καλή κατάσταση. Διότι από εκεί φαίνεται πόσων καρτιών χριστιανός είναι κανείς. Ένας πιστός άνθρωπος ποτέ δεν χάνει την ελπίδα του. Αυτό είναι το μυστικό του χριστιανού.

Η απόδειξη ότι ο χριστιανός έχει προκόψει πνευματικά είναι το να μη θίγεται.

Από το βιβλίο: Γερόντισσας Φιλοθέης, Η υπέρβαση του εαυτού μας στην καθημερινή πραγματικότητα. Πανόραμα Θεσσαλονίκης 2022, σελ. 22.